Valiokunnan lausunto YmVL 20/2017 vp─ E 42/2017 vp

Ympäristövaliokunta

Valtioneuvoston selvitys: Kansainvälisen merentutkimusneuvoston suositukset vuoden 2018 kalastusmahdollisuuksista Itämerelle

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston selvitys: Kansainvälisen merentutkimusneuvoston suositukset vuoden 2018 kalastusmahdollisuuksista Itämerelle (E 42/2017 vp): Asia on saapunut ympäristövaliokuntaan mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:
- kalatalousneuvos Risto Lampinen, maa- ja metsätalousministeriö
- erikoistutkija Jari Raitaniemi, Luonnonvarakeskus
- toiminnanjohtaja Vesa Karttunen, Kalatalouden Keskusliitto
- erityisasiantuntija Tapani Veistola, Suomen luonnonsuojeluliitto ry
- toiminnanjohtaja Markku Marttinen, Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö ry
- suojeluasiantuntija Matti Ovaska, WWF Suomi

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:
- ympäristöministeriö
- Suomen Ammattikalastajaliitto SAKL ry
- Tornio-Muoniojokiseura ry

VALTIONEUVOSTON SELVITYS

Ehdotus

Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ICES antoi 31.5.2017 suosituksensa vuoden 2018 TAC:sta Itämeren kalakannoille. ICES:n suositukset muodostavat perustan komission ehdotukselle vuoden 2018 kalastusmahdollisuuksista Itämerellä. Komissio antaa ehdotuksensa syyskuun alussa. Suomen ennakkovaikuttamista varten BALTFISH:ssa ja neuvostossa sekä komission suuntaan on tarpeen muodostaa kanta Suomelle keskeisten kalakantojen TAC:sta.

Valmis
5.0

Valiokunnan lausunto YmVL 20/2017 vp

EU:n yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun perusasetuksen 1380/2013 artiklassa 2 olevan tavoitteen mukaan kalakantoja tulisi hyödyntää kestävän enimmäistuoton MSY:n (Maximum Sustainable Yield) mukaisesti vuoteen 2015 mennessä ja asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kalakantojen osalta.

MSY määritellään ICES:n suosituksissa kalakannan kutukannan sekä kalakannan kalastuskuolevuuden perusteella. Kalakannan katsotaan olevan MSY –tilassa, kun kutukanta on määriteltyä kokoa suurempi ja kalastuskuolevuus määriteltyä tasoa pienempi. Kyseiset tavoiteluvut on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen 2016/1139 Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevan monivuotisen suunnitelman liitteissä I ja II ja ICES:n uusimmassa tieteellisessä neuvossa Pohjanlahden silakkakannasta.

Suomenlahden ja Itämeren pääaltaan silakkakanta, Riianlahden silakkakanta sekä kilohailikanta ovat viimeisimmän tiedon perusteella MSY -tilassa (sekä kalastuskuolevuuden että kutukannan koon osalta).

ICES on ensimmäistä kertaa antanut neuvon Pohjanlahden silakkakannalle, jossa on yhdistetty Selkämerellä ja Perämerellä esiintyvän silakkakannan tiedot. ICES:n mukaan nämä eivät ole eriytyneet toisistaan ja ne on syytä arvioida yhdessä. Syksyllä 2016 suoritettujen kaikuluotausten perusteella Selkämerellä silakan määrä osoitti merkittävää vähenemistä. Lisäksi luontaista kuolevuutta on pienennetty aiemmin käytetystä arvosta 0,2 arvoon 0,15. Näiden muutosten johdosta Pohjanlahden silakan kutukanta arvioidaan nyt merkittävästi pienemmäksi kuin vuosi sitten (kuitenkin huomattavasti varotasoja suurempi) ja kalastuskuolevuuden arvioidaan kasvaneen yli Fmsy arvon. Toisaalta ICES katsoo, että kannan Fmsy vaihteluväli on nyt 0,15—0,21 (pistearvo 0,21), kun se monivuotisessa suunnitelmassa on 0,11—0,18 (pistearvo 0,15).

Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen TAC ja Suomenlahden lohen TAC kattavat molemmat useita lohikantoja, joiden tila vaihtelee suuresti. Vahvimmat lohikannat ovat Perämeren suuret lohikannat (Tornionjoki, Kalix, Pite, Åby, Byske, Ume/Vindel), jotka poikastuotannon perusteella ovat MSY tilassa tai lähellä sitä. Heikkoja lohikantoja ovat erityisesti Rickleån, Kågeälven ja Öreälven Pohjanlahdella ja monet kannat Itämeren pääaltaalla. Suomenlahden villit lohikannat (Viron lohijoet Keila, Vasalemma ja Kunda) ovat poikastuotannon perusteella osoittaneet elpymisen merkkejä. ICES määrittelee lohikantojen MSY tilaa vaelluspoikastuotannon perusteella (vähintään 75 prosenttia potentiaalisesta tuotannosta).

ICES tuo neuvossaan myös esille, että sekakantakalastus on uhka heikoille lohikannoille, erityisesti Itämeren pääaltaalla, jossa kaikki heikot lohikannat käyvät syönnöksellä. Näiden kantojen elvyttäminen edellyttää pitkäaikaisia toimia kuten kalastusrajoituksia meressä, erityisesti Itämeren pääaltaalla sekä jokisuissa ja jokialueilla, elinympäristöjen kunnostuksia ja vaellusesteiden poistamista. ICES toteaa lisäksi, että Suomenlahden alueella pääosa lohista ovat istutettuja. Lohenkalastus Suomenlahdella tulisi kohdentaa istutettuun loheen mm. hyödyntämällä eväleikkauksia.

Meritaimenen osalta EU:ssa ei tehdä päätöksiä TAC:sta. ICES toteaa kuitenkin meritaimenta koskevassa neuvossaan, että meritaimenen kohdennettua kalastusta ja joutumista sivusaaliiksi muussa kalastuksessa tulisi vähentää Pohjanlahdella ja eteläisellä Itämerellä villien meritaimen-

kantojen suojelemiseksi. Lisäksi on tarpeen kunnostaa meritaimenen elinympäristöjä ja poistaa vaellusesteitä.

ICES toteaa, että se ei voi antaa analyyttistä arviota itäisen turskakannan tilasta. Tästä syystä ICES antaa varovaisuusperiaatteeseen perustuvan suosituksen kiintiön pienentämisestä. Läntisen turskakannan tila on heikentynyt merkittävästi, siihen kohdistuvaa kaikkea kalastuskuolevuutta on olennaisesti vähennettävä. Viimeisen vuosiluokka on suurin moneen vuoteen, mikä voi johtua kuturauhoitusta koskevan ajankohdan siirtämisestä paremmin kattamaan läntisen turskakannan varsinainen kutuaika.

Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto kannattaa Itämeren kalastusmahdollisuuksien vahvistamista vuodelle 2018 siten, että kalakantojen hyödyntäminen kestävän enimmäistuoton (Maximum Sustainable Yield, MSY) mukaisesti saavutettaisiin EU:n yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevan perusasetuksen 1380/2013 tavoitteiden mukaisesti mahdollisimman pian, kuitenkin asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kalakantojen osalta.

Tämä tulee toteuttaa siten, että kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen perustuu MSY kalastuskuolevuuden vaihteluväleihin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen 2016/1139 Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevan monivuotisen suunnitelman tai ICES:n sitä koskevan uusimman tieteellisen neuvon mukaisesti.

Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen TAC

ICES:n neuvon mukaan kaupallisen kalastuksen kokonaissaaliin merellä ei tulisi ylittää 116 000 lohta. Vuoden 2016 havaintojen perusteella tästä tulisi vähentää hylkeiden vahingoittamien lohien määrä 7 700 lohta ja arvioituna raportoimattomana ja väärinraportoituna saaliina 26 900 lohta sekä Venäjän osuus (1,9 % 81 400 lohesta) 1 546 lohta. Näin laskemalla päädyttäisiin EU:n TAC:iin, jonka suuruus olisi 79 854 lohta, joka merkitsisi n. 17 prosentin pienennystä kuluvan vuoden TAC:iin.

Parhaillaan valmisteltavana olevan Itämeren lohen monivuotisen hoitosuunnitelman lähtökohtana on kalastuskuolevuuden asettaminen tasolle 0,1. Tämän perusteella tieteellisen neuvon tietojen mukaan kaupallisen kalastuksen TAC saisi olla enintään 139 100 lohta. Tämä määrä perustuu ICES:n arvioon meressä olevan pyyntikokoisen lohen määrästä. Edellä mainitusta määrästä tulisi neuvon tietojen mukaan vähentää hylkeiden vahingoittamien lohien määrä 9 200 lohta ja arvioituna raportoimattomana ja väärinraportoituna saaliina 32 300 lohta sekä Venäjän osuus (1,9 % 97 600 lohesta) 1 854 lohta. Näin laskemalla päädyttäisiin EU:n TAC:iin, jonka suuruus olisi 95 746 lohta, joka vastaisi kuluvan vuoden TAC:in tasoa (95 928 lohta).

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n pienentämistä tieteellisen neuvon mukaisen laskelman suuntaisesti. Ottaen huomioon Itämeren lohen hoitosuunnitelman lähtökohtana olevan kalastuskuolevuuden arvon 0,1 valtioneuvosto voi, mikäli se on edellytys hyväksyttävän kokonaisratkaisun saavuttamiselle, hyväksyä kuitenkin ratkaisun, jossa TAC pidetään nykytasollaan.

Lisäksi valtioneuvosto katsoo, että kaikki kalastuskuolevuus tulee ottaa huomioon kalastuksen säätelyssä.

Valtioneuvosto edellyttää, että komissio ja jäsenvaltiot jo kuluvasta kalastuskaudesta alkaen valvovat tehostetusti, että Itämerellä ei harjoiteta laitonta lohenkalastusta. Valvonnalla tulee estää laittoman kalastuksen harjoittaminen ja jos sellaista todennetaan, se on viipymättä ja kokonaan eliminoitava. Samalla tulee varmistaa, että kalastuksen valvontaan käytettävällä EU-rahoituksella varmistetaan valvonnan riittävät resurssit ja että valvontatoiminta on vaikuttavaa.

Suomenlahden lohen TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisesti siten, että TAC:n pohjaluku olisi 11 800 lohta, josta vähennetään hylkeiden vahingoittamien lohien määrä 1 888 lohta (16 %) ja arvioitu raportoimaton saalis 354 lohta (3 %) sekä Venäjän osuus (9,3% 9 558 lohesta) 888 lohta. EU:n TAC olisi siten 8 670 lohta, joka olisi n. 17 prosentin pienennys kuluvan vuoden TAC:iin (10 485 lohta) verrattuna. Suomi voi, mikäli se on edellytys hyväksyttävän kokonaisratkaisun saavuttamiselle, hyväksyä Viron tavoitteen pitää TAC nykytasollaan.

Valtioneuvosto katsoo, että tulisi pyrkiä siihen, että kalastus kohdistuu istutettuihin lohiin.

Pohjanlahden silakan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n uusimman tieteellisen neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY-pistearvon 0,21 (uusi Fmsy vaihteluväli on 0,15—0,21) suuntaisesti kalastuskuolevuuden varovaisuustasolle (Fpa 0,23) siten, että TAC olisi 103 591 tonnia, joka olisi n. 27 %:n pienennys kuluvan vuoden TAC:iin (140 998 tonnia) verrattuna.

Asetuksen 2016/1139 liitteessä I määriteltyä kalastuskuolevuuden MSY-vaihteluväliä (0,11—0,15) ei voida käyttää, koska ICES on antanut siitä merkittävästi poikkeavan neuvon uudesta MSY-vaihteluvälistä ja on perustanut TAC suosituksensa siihen. Lisäksi liitteessä I Fmsy vaihteluväli koskee vain Selkämeren silakkakantaa.

Suomenlahden ja Itämeren pääaltaan silakan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista asetuksen 2016/1139 liitteessä I määritellyn kalastuskuolevuuden MSY pistearvon 0,22 (Fmsy vaihteluväli on 0,16—0,28) mukaisesti siten, että TAC olisi 267 745 tonnia, josta vähennetään Venäjän osuus (9,5 %) ja otetaan huomioon Riianlahteen liittyvä vaellus. TAC suurenisi siten n. 24 % kuluvaan vuoden TAC:iin (191 129 tonnia) verrattuna.

Riianlahden silakkakannan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista asetuksen 2016/1139 liitteessä I määritellyn kalastuskuolevuuden MSY vaihteluvälin (0,24—0,38) mukaisesti siten, että otetaan huomioon pääaltaalle liittyvä vaellus.

Läntisen silakkakannan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:ien vahvistamista ICES:n neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY vaihteluvälin (0,23—0,41) mukaisesti.

Kilohailin TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista asetuksen 2016/1139 liitteessä I määritellyn kalastuskuolevuuden MSY-pistearvon 0,26 (vaihteluväli on 0,19—0,27) mukaisesti siten, että TAC olisi 291 715 tonnia. TAC:n tasossa otetaan huomioon Venäjän osuus (10,08 %) siten, että EU:n TAC olisi 262 310 tonnia. TAC suurenisi siten n. 0,5 % kuluvaan vuoden TAC:iin (260 993 tonnia) verrattuna.

Itäisen turskakannan TAC

Itäisen turskakannan tilaa ei ole voitu analysoida tarkasti eikä ICES ole voinut suositella kalastuskuolevuuden vaihteluväliä kannalle. Suomi kannattaa TAC:in olennaista pienentämistä ICES:n neuvon mukaisesti.

Läntisen turskakannan TAC

Valtoneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY-vaihteluvälin (soveltuva alempi vaihteluväli 0,15—0,26) mukaisesti. Lisäksi Suomi katsoo, että läntiseen turskakantaan kohdistuva kaikki kalastuskuolevuus tulee ottaa huomioon kalastuksen säätelyssä.

Muuta

Valtioneuvosto nostaa sopivissa asiayhteyksissä esiin Itämeren lohikantojen sekakantakalastukseen liittyvät ongelmat.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) suositukset Itämeren suurimmista sallituista saaliista (TAC) muodostavat perustan loppukesästä annettavalle komission ehdotukselle vuoden 2018 kalastuskiintiöistä. Valtioneuvoston lähtökohtana on Itämeren vuoden 2018 kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen siten, että kalakantojen kestävän enimmäistuoton (MSY) taso saavutettaisiin mahdollisimman pian ja viimeistään vuoteen 2020 mennessä. Valiokunta pitää lähtökohtaa perusteltuna. Valiokunta viittaa myös tässä yhteydessä valmisteilla olevaan EU:n Itämeren lohikannan monivuotiseen hoitosuunnitelmaan ja katsoo, että on tärkeätä saada se valmiiksi mahdollisimman nopealla aikataululla.

Valiokunta toteaa, että Itämeren luonnonlohikannat ovat vahvistuneet vuodesta 2012 lähtien, jolloin jokeen nousseiden emokalojen määrät alkoivat kasvaa Pohjanlahden lohijoissa. Itämeren pääaltaaseen ja Pohjanlahteen laskevien jokien lohikantojen tilassa on kuitenkin edelleen suuria

kantakohtaisia eroja, ja osa kannoista on edelleen heikkoja. ICES:n mukaan esimerkiksi Simojoella ei vielä vuonna 2016 päästy tavoiteltuun 75 %:n vaelluspoikastuotantoon, eikä pitemmän ajan poikastuotantoennuste vuodelle 2023 myöskään näytä tavoitteiden mukaiselta. Pääsääntöisesti pohjoisen Pohjanlahden lohikannat ovat vahvempia kuin eteläisen Pohjanlahden ja Itämeren pääaltaan lohikannat.

Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ICES arvioi tieteellisessä neuvonannossaan, että Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohikanta tulee kasvamaan vuoden 2018 alkuun mennessä huomattavasti suuremmaksi kuin edellisessä, vuonna 2015 tehdyssä kanta-arviossa arvioitiin kannan olevan vuoden 2016 alussa. ICES:n kokonaissaalissuositus ensi vuoden ammattikalastuksen kiintiöidylle lohisaaliille kuitenkin pieneni verrattuna vuoteen 2017. Syynä tähän ovat ICES:n kasvaneet arviot Puolan väärinraportoidusta saaliista ja vapaa-ajankalastuksen kokonaissaaliista. Arvio Puolan vuoden 2016 väärinraportoidun saaliin suuruudesta kasvoi moninkertaiseksi vuonna 2015 raportoituun verrattuna. Valiokunta korostaa lisäksi, että lohikantojen tilan tulevaisuuden kehittymiseen tuo epävarmuutta myös havaittu ns. M74-kuolevuuden voimistuminen sekä jokiin nousseissa kutukaloissa havaittu ihotaudeista johtuva lisäkuolleisuus.

ICES:n tieteellisen neuvon osoittama tarve pienentää Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden saaliskiintiötä johtuu merkittävältä osin arvioidusta Puolan väärinraportoidusta saaliista. Valiokunta toteaa, että se on myös aikaisempien vuosien kalastuskiintiöitä koskevissa lausunnoissaan kiinnittänyt huomioita Puolan väärinraportoituun lohisaaliiseen ja ehdottomaan tarpeeseen poistaa salakalastus. Valiokunta pitää epäoikeudenmukaisena syntynyttä tilannetta, jossa muiden maiden kalastajat kärsivät yhden valtion alueella harjoitetusta lohisaaliiden väärinraportoinnista. Valiokunta korostaakin, että eteläisen Itämeren kalastuksenvalvontaa tulee kehittää riskiperusteisesti ja systemaattisesti sekä estää myös uusilla keinoilla nykyistä tehokkaammin laittoman kalastuksen harjoittaminen. Valiokunta pitää välttämättömänä, että komissio ryhtyy pikaisiin toimiin, joilla Puolan lohikiintiön vähentämistä väärinraportoinnin takia selvitetään ja EU:n kalastuksenvalvontaa Etelä-Itämerellä lisätään. Lisäksi Suomessa vuonna 2017 käyttöön otettu kaupallisen kalastuksen lohisaaliin merkitsemispakko tulee pyrkiä laajentamaan koko Itämeren ammattimaista lohenkalastusta koskevaksi.

Valtioneuvosto esittää kirjelmään sisältyvässä alustavassa kannassaan Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden vuoden 2018 lohikiintiön pienentämistä tieteellisen neuvon mukaisesti. Ottaen huomioon valmisteilla olevan EU:n Itämeren lohikannan hoitosuunnitelman lähtökohtana olevan kalastuskuolevuuden arvon F 0,1 valtioneuvosto kuitenkin esittää, että se voi, mikäli se on edellytys hyväksyttävän kokonaisratkaisun saavuttamiselle, hyväksyä lohikiintiön pitämisen nykytasollaan. Valiokunta korostaa ICES:n tieteellisen neuvon noudattamista kiintiötä asetettaessa, mutta pitää myös valtioneuvoston tavoin tarpeellisena, että neuvotteluissa on liikkumavaraa tyydyttävän kokonaisratkaisun saavuttamiseksi. Valiokunta korostaa lisäksi tarvetta nostaa neuvotteluissa esiin lohen sekakantakalastuksen vähentäminen ja eteläisen Itämeren ajosiimakalastuksen nykyistä tehokkaampi rajoittaminen.

ICES:n suositus Suomenlahden lohikantojen kalastuskiintiöksi vuodelle 2018 on 8 670 lohta, jossa on noin 17 %:n vähennys vuoteen 2017 verrattuna. Valiokunta kannattaa valtioneuvoston tavoin kiintiön vahvistamista ensisijaisesti ICES:n neuvon mukaisesti, mutta voi hyväksyä Viron tavoitteen pitää kiintiö nykytasollaan, jos se on edellytys kaikkien Itämeren kiintiöiden hyväksy-

miselle. Valiokunta korostaa myös, että lohenkalastusta tulee Suomenlahdella pyrkiä kohdistamaan istutettuihin eväleikattuihin kaloihin.

Meritaimen ei kuulu kiintiöityihin lajeihin, eikä sen osalta EU:ssa tehdä säätelypäätöksiä. ICES toteaa kuitenkin meritaimenta koskevassa neuvonannossaan, että meritaimenen kohdennettua kalastusta ja joutumista sivusaaliiksi muussa kalastuksessa tulisi vähentää Pohjanlahdella ja eteläisellä Itämerellä villien kantojen suojelemiseksi. Valiokunta pitää tärkeänä Itämeren heikkojen meritaimenkantojen elvyttämistä ja sitä, että meritaimenkannat huomioidaan muiden lajien kalastusta säädeltäessä.

Valiokunta toteaa, että turska on koko Itämeren tärkeimpiä avainlajeja niin ekosysteemitasolla kuin kaupallisestikin. Turskakantojen heikkoon tilaan vaikuttavat todennäköisesti voimakkaan kalastuspaineen lisäksi monet ympäristötekijät, kuten Itämeren rehevöityminen ja muutokset ravintoverkoissa. Turskakantojen heikko tila heijastuu varsin laajasti koko Itämeren vesiekosysteemiin. Turskan ylikalastuksella on ilmeisesti myös välillinen yhteys lohen poikasia tappavan M74-oireyhtymän lisääntymiseen kilohailikantojen runsastumisen kautta, jolloin lohen ravinto koostuu liian yksipuolisesti kilohailista ja aiheuttaa niissä tiamiinin puutosta.

ICES:n mukaan läntistä turskakantaa kalastetaan tällä hetkellä tehokkaammin kuin mitä kannan kestävä enimmäistuotto sallisi. Myös itäisen turskakannan biomassa on pienentynyt. ICES:n kalastuskiintiösuositukseen vuodelle 2018 sisältyy varovaisuusperiaatteen mukaisia vähennyksiä. Valiokunta kannattaa valtioneuvoston tavoin itäisen turskakannan suurimman sallitun saalismäärän olennaista pienentämistä ICES:n neuvon mukaisesti. Läntisen turskakannan osalta valiokunta yhtyen valtioneuvoston kantaan pitää lähtökohtana kiintiöiden vahvistamista ICES:n neuvon vaihteluvälin mukaisesti. Valiokunta korostaa, että turskakannat ja niiden elvyttämiseksi vaadittavat riittävästi kalastusta rajoittavat toimenpiteet ovat tällä hetkellä Itämeren kalastuspolitiikan tärkeimpiä kysymyksiä pitkään jatkuneen ylikalastuksen ja turskakantojen erittäin heikon tilan vuoksi.

Itämeren hyljekantojen runsastumisen myötä ovat myös niiden aiheuttamat vahingot kalastukselle saalis- ja pyydystappioina nousseet Suomen rannikolla erittäin korkealle tasolle. Valiokunta pitää välttämättömänä hyljevahinkojen ehkäisemistä ja korvaamista, kiintiöiden puitteissa tapahtuvan hylkeiden metsästyksen tehostamista ongelma-alueilla ja myös kokonaan uusien keinojen kehittämistä tehostamaan kannanhoitoa.

Valiokunta painottaa lopuksi tarvetta kiinnittää erityistä huomiota Itämeren kalakanta-arvioiden laadun parantamiseen. Kaupallisen kalastuksen toimintaedellytykset perustuvat hyvin pitkälti ICES:n kalakanta-arvioiden perusteella asetettaviin vuosittaisiin pyyntikiintiöihin ja nykyään osin myös kalastajakohtaisiin kiintiöihin. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että esimerkiksi Itämeren silakan ja kilohailin kanta-arviot ovat viime vuosina vaihdelleet erittäin merkittävästi ja se on myös johtanut voimakkaisiin vuosittaisiin muutoksiin saaliskiintiöissä. Valiokunta korostaa, että kaupallisen kalastuksen toimintaedellytysten turvaaminen vaatii saaliskiintiötasojen nykyistä tarkempaa ennustettavuutta ja vuosittaisten kiintiövaihteluiden pienentämistä.

Valiokunnan lausunto YmVL 20/2017 vp

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Ympäristövaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

Helsingissä 9.6.2017

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Satu Hassi vihr
jäsen Anders Adlercreutz r
jäsen Tiina Elovaara ps
jäsen Pauli Kiuru kok
jäsen Rami Lehto ps
jäsen Eeva-Maria Maijala kesk
jäsen Sari Multala kok
jäsen Saara-Sofia Sirén kok
jäsen Ari Torniainen kesk
varajäsen Hannu Hoskonen kesk
varajäsen Arto Pirttilahti kesk
varajäsen Mari-Leena Talvitie kok

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Jaakko Autio